

Gud låte dig vara vid helsa, det är min dageliga böd till Gud.
 Farväl mitt halfva lif, det andra halfva skänker jag barnen.
 Skulle jag kunna vänta till morgon får jag säkert bref Farväl

134 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 16.IX 1848
 HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Gumma Lilla!

10

Thorsdagen den 14 på aftonen kom jag hit efter en resa, som blott med några regnskurar afvek från vanlig, tråkig skjutsfärd. Jag bor hos Fr. Tengström, för närvarande ensam i en våning af fem granna rum. Min helsa är god, och koleran är här föga farlig. Blott bland Finska Sjösoldaterna har den dessa dagar anställt någon svårare härjning. För mig kan Du således vara fullkomligt trygg.

I morgon färdas jag ut på uppvaktningar hos Generalguvernören vice Kansler m. fl. Få se hurudan deras mottagning blir. Hittills låter det, såsom skulle jag hafva god utsigt till tjänsten. Dock kan derpå icke vara att lita. Icke heller gör det mig serdeles glädje. Min enda glädje är, att hafva Eder, mina älskade, ett lugnt hem och dagens nödtorftiga behof – hvilket jag också hoppas vinna, så länge Gud ger mig helsa och krafter.

20

Säg åt Pappa, att jag i S:t Michel träffade Provisor Wasastjerna, att han ingalunda af sjukdom var hindrad att komma, hvarföre jag sade honom, att Pappa hört någon resande berätta derom samt åt mig uppdragit, att skaffa ny provisor härifrån, och att han lofvade resa ännu denna vecka. Troligen dröjer han dock några dagar längre men han kommer säkert samtidigt med detta bref.

30

Vid den kalla natten mot Thorsdagen tänkte jag på våra bönor, ärter och neglikor. Få se, om Du låtit plocka af och intaga dem Onsdags aftonen? På neglikorna vore det mesta skada.

Helsa Emma från Ehrströms der alla äro friska,

Gud vare hos Eder mina älskade, kära alla. För Eder lefver jag och är Din trogne ömme make.

Snellman

P. S. Kanske är det bäst, att icke tänka på kökspiga härifrån. Kan Du få någon äldre menniska för barnen, så betala, hvad som begäres. Unga sköterskor duga icke.

40

H:fors d. 16 September.

135 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 21.IX 1848
 HUB, JVS handskriftssamling

Saknade Make!

50

Ännu engång vill jag helsa på dig med några rader, och sedan väntar jag dig hem, Gud i himmelen gifve att du skulle trifvas, och nu längta att så fort som möjligt få återkomma till ditt hem, till de dina, att du skulle sakna oss, som vi sakna dig. och ej någonstans i verlden finna

frid utom i hemmet, Ja, kunde jag skänka dig et sådant hem, så vore äfven jag lycklig, ty nu finner jag huru litet jag kunnat göra för dig, Ofta då jag sett dig ledsen och bekymrad, har det äfven gjort mig ont, och jag har gråtit flere bittra tårar, då jag sett mig så skild ifrån ditt hjerta, att jag ej tillsammans fått dela dina bekymmer. Med sissta posten fick du bref från NyCarleby, brefvet var med svart lack och jag frucktade att någon af våra släktingar hade dött, hvarföre jag bröt upp brefvet, och det var ifrån din Far. Han var ängslig öfver, att du på så länge ej hade skrivit honom till, och bad dig göra det.

10 Han yttrade äfven en önskan att få träffa mig, och någon af våra små. Det gjorde mig så glad att jag ej kunde afhålla mig ifrån tårar. Jag tänkte på den tiden, då vi skulle få homnom till oss, huru jag skulle försöka att pyssla om honom, och på allt möjligt sätt försöka att göra honom nöjd, kanske han en smula skulle hålla af mig, och ännu före sin död gifva oss sin välsignelse, Ack om du kunde få honom till oss, hvad du skulle göra mig glädje.

Jag skall nu med nästa post besvara, brefvet, det skall göra mig stort nöje.

20 Jag hade främman och blef en lång stund hindrad att fortsätta brefvet, och nu åter måste jag vara snell.

Vi har alla varit fullkomligt friska till ock med Hanna, som håller på att få sina ögon tänder, små piggar kan man redan se af dem.

Gossen har varit så rolig att han allt ännu behållit sin plats i sängen, få se huru länge det räcker.

Bönorna som du trodde vara bortfrusna, plockade jag dagen före frost natten, frosten skadade med ej, ty ännu äro de friska, och äfven allt annat, utom bladen på GeorGINerna, men inte skafte, så att de ännu blomma och frodas.

30 Här talas om att den såkallade lilla Koleran eller Kolerin visat sig, ty en morgon insjuknade nio gossa på skolen, Under bön måste de skynda ut, och som de kommo på trappan svimnade den ena efter den andra, och några blefva hemburna, Men den hade en hasstig öfvergång ty klockan tre var de flässta så friska att de kunde gå i skolen. Men Malmgren och Viiken har blifvit alldeles blåa, den senare är frisk men den förra ligger mycket dålig.

Tjenstefolk är här mycket ont om, sådana som skulle passa för köket, men jag skall än då försöka att slå mig ut med en som har om sig, att vara mycket ondsint, det fins ej någon annan att välja.

40 I onsdag är den afgörande dagen för dig, måtte den lyckligt vara öfverstånden, Jag har räknat ut att du då i början af nästa vecka är hemma hos oss.

Gud gifve du fick vara frisk, så att resan ej må blifva fördröjd, ty annars blir jag ryssligt ängslig. Farväl min egen Älskade Make och kom snart till din

Jeanette.

Pappa bad mig skrifva, att du skulle vara så god och köpa opp en tvenne par svarta franska hanskar mera stora.